

Redakteur - Besitzer W. Jurukoff. Varnaer Nachrichten Varna, den 29. Februar 1916. 5 Cent.

СРЪБСКАТА
ЛУДОСТ.

Професора по литература от Българския университет Павли Попович е поместил в „Морнинг пост“ една статия която охарактеризира бодния ум на сръбският учени. Професора, като изтъква, че България е смъртния враг на съглашението, настоява Сърбия да се „направи пакъ велика, като се застави България да повърне на Сърбия всичко което и ограби чрезъ измѣна“.

Кралъ Петъръ въ послѣднитъ си изявления сжщо обвинява България въ измѣна и говори за Велика Сърбия.

Очевидно е, че сърбитъ си оставатъ и въ послѣднитъ жизнени дни съ сжщата лудостъ, съ каквато се отличаватъ и въ най шастливитъ си врѣмена.

Историята непознава по коваренъ и разбойнически народъ отъ сръбския. Заживѣлъ свободенъ политически животъ въ микроскопическата областъ на Зета, разбойнически сръбски народъ въ редъ столѣтия се издига надъ убийства, разбойничества и падна, изпитвайки най жалката участъ. Въ послѣдното столѣтие вѣтрогонитъ сръбски държавници създаватъ бѣсния сръбски шовинизъмъ и, съ перото и меча, го повдигатъ до безпѣдѣлна главолмна висота.

Всичкитъ сръбски учени въ редъ години отявлено култивиратъ сръбския шовинизъмъ. „Сръбския езикъ е райски“. На сръбски „Збори Раја“, „Господъ приказвалъ на сръбски“. „На балканския полуостровъ, всички сж сърби“ — проповѣдватъ професоритъ Увичъ, Поповичъ, Рогановичъ и всѣкой сръбинъ, който познава азбуката. Въ издадената отъ сръбската книжевна задруга книга „Нова Сръбѣ“ се изтъква, че на Балканитъ всичко е сръбско.

Въ картата на Миятовичъ цѣлия Балкански полуостровъ до Кюстенджа и Чаталжа е сръбски, както и по-големията частъ отъ Австро-Унгария. Сърбия пуца въ безогледенъ ходъ и златото за подхранване на сръбския шовинизъмъ и широкото му разпространение. Книгитъ „Grande Serbie“ отъ Denis, K'Eropee Serbe“ отъ Анри Барби сж една очебиюща блаженна епопея на сръбското злато и французката продажностъ. Съ сжщитъ подбудителни срѣдства, Сърбия, е вдѣхновява отъ множество руски учени, на чело съ Водовозова, Андрѣева.

Русия ошастливя Сърбия прѣзъ 1912 и 13 години. Сръбския шовинизъмъ още почече лудѣ и се разбѣснува: „Че умрѣло, али море че видимо“ — викатъ сърбитъ; „На Балканитъ нѣма мѣсто за двѣ държави“, лудешки крѣщи кралъ Петъръ. Военната лига и сръбскитъ учени безогледно се впушватъ съ меча и перото за реализиране на неосъществения сръбски идеалъ. Очакватъ тѣ благодатна жетва, но... по пожъватъ бури, защото сж сѣили вѣтрове.

Сегашната печална участъ на Сърбия, описана въ статията „Нешастна Сърбия“ въ

„Illustration“ отъ военния живописецъ при сръбската главна квартира професоръ Владимиръ Бечичъ, не може да не възбуди съ страдание и тъга. Като описва сръбското наущане на страната Бечичъ пише: „Прѣзъ цѣлия си животъ нѣма да забравя изражението на ужасъ и отчаяние, отпечатани на всѣко лице. Жестока раздѣла, трогателно сбогомъ!“

Историята не помни по страшна сѣдба отъ тая на Сърбия. Днесъ сръбския народъ е въ чужбина. Търпи той страданията си участъ: „мжже обезумѣли, жени въ снѣга умрѣли, замръзнали дѣца...“

И пакъ мечтае за Велика Сърбия! А Поповичовци и кралъ Петровци пакъ подклаждатъ шовинистическия бѣсъ и сѣятъ заблуждения, лъжи и отмжжения. Вилиѣющата сръбска лудостъ и бѣсъ нѣма да се успокои и въ най-критичеситъ моменти.

Неукротимия бѣсъ се лѣкува съ убиване. Сръбския народъ трѣбва да загине. На сръбския лудъ народъ се слѣдва страшенъ ударъ, за да не стане никога.

Правъ е народния ни пѣвецъ Ив. Вазовъ въ стихтъ си: „Не воевъкъ мекъ, а чукъ бжди за подлитъ... Азъ викамъ: Да живѣе Свещениятъ юмрукъ!“

Тagebuch
eines Engländers im Jahre 1920.

Die Erfolglosigkeit der englischen Kriegführung und der Mangel an Vertrauen in die Regierung geben dem Feuilletonisten der „Daily Mail“, Twells Brex, Anlass zu dem folgenden satirischen Artikel in Form englischer Tagebuchblätter aus dem Jahre 1920: „1. Januar. Ein trauriger Morgen. Ich stand den ganzen Tag unbekleidet, da mein einziger Anzug ausgebeßert werden musste. Meine Frau kochte die beiden Katzen, die uns ihre Tante gesandt hat, weil die Preise in den Fleischläden von niemand mehr bezahlt werden können. Heute liess der Schatzkanzler Samuel Montagu wieder eine Erklärung bekanntgeben, dass wir noch mehr sparen müssen, um den Krieg zu gewinnen. Ein Freund erschien zu unserem Katzenessen, aber ich bat ihn aus Sparmasskeitsgründen, wieder wegzugehen. Er war sehr traurig.“ — 26. Januar. Ich sprach mit einem gut unterrichteten Oberst, der auf Urlaub herkam. Er erzählte, dass die Deutschen an allen Fronten zusammen noch 300 Mann haben und dass wir nur noch trockenes Wetter abwarten, um die feindliche Uebermacht mit Erfolg anzugreifen.“ — 4. Februar. Heute ging ich in mein Bureau. Ich hatte nichts zu tun, als das Formular meiner Einkommensteuer zu unterschreiben. Die Steuer beträgt jetzt 1 Schilling auf ein Einkommen von 20 Schilling. Dieser monatliche Betrag soll aber bald erhöht werden. Ich sass in dem ungeheizten Bureauaum — die Kohlen kosten jetzt 220 Schilling die Tonne — und gedachte seufzend meines schönen Pelzes, den ich vor zwei Jahren an einen Munitionsarbeiter verkaufen musste. Der heutige Generalstabsbericht meldet, dass drei Schiffe gesunken sind und dass die Deutschen eine Linie in Frankreich durchbrochen haben. Die „Daily News“ betonen, dass das seit Monaten der mildeste Bericht sei,

was zur Hoffnung auf unseren baldigen Sieg berechtige. Ich war sehr erfreut über diese günstigen Nachrichten. — 18. März. Heute war im Parlament ein grosser Tag. Asquith und Balfour sprachen, und der Staatssekretär des Kriegsministeriums las fünf Minuten lang von einem bedruckten Papier eine Erklärung über die gegenwärtige Lage ab. Leider erklärte er uns nicht den Inhalt. Zwei Interpellationen, die behaupteten, dass es in England noch über 20 geschickte und vernünftige Leute gäbe, machten sich mit Recht lächerlich. Dann wurden einige dumme Vorschläge zur Abwehr der Zeppeline gemacht, worauf der Leiter der Luftkämpfe erklärte, dass alles in Ordnung wäre, da die Zeppeline uns kaum mehr als 100 Menschenleben täglich kosten. — 7. April. Ich erwachte um Mitternacht durch einen furchtbaren Lärm. Unser Haus schwankte und wackelte fürchterlich. Wir krochen in den Keller, wo wir Nacht und Tag zubrachten. Es waren neue Zeppelinangriffe. Da die Zensur alle Niederschriften verboten hat, kann ich mein Tagebuch nicht mehr fortsetzen...“

ДНЕВНИКА
на единъ англичанинъ за 1920 г.

Безцѣлнитъ английски военни дѣйствия и липсата на довѣрие къмъ английското правителство, е дало поводъ на единъ отъ фейлетониститъ на подлистника на вѣстника „Дейли Мейлъ“ да напише слѣдната сатиристическа статистика въ форма на английски дневникъ за 1920 год.

1 ЯНУАРИ. Една мрачна сутринъ, азъ излѣзохъ прѣзъ цѣлия день недоблѣченъ, понеже единственото ми облѣкло трѣбваше да се поправи. Жена ми готвеше двѣтъ котки, които ни бѣше испратила леля, тъй като цѣната на мѣсото бѣ толкова скъпо, че отъ никого не можеше да се купи. Днесъ пѣкъ финасовия м-ръ направи една декларация, че трѣбва повече да се пише, за да може да се спечели войната. Единъ приятелъ дойде при насъ ядене на коткитъ, но азъ го помолихъ, да си отиде по причина, че трѣбва да икономисва. Тогава той се докачи.

26 ЯНУАРИ. Азъ говорихъ съ единъ твърдъ добръ освѣдоменъ полковникъ, който си дойде тукъ въ отпуска. Той разправяше, че германцитъ сж имали на всичкитъ фронтове, всичко на всичко 300 души и, че ние сме чакъ али сухо врѣме, за да изненадаме съ успѣхъ неприятеля.

4 ФЕВРУАРИ. Днесъ отидохъ въ бюрото си и нѣмахъ нищо какво да правя. Единствената ми работа се състоеше да надпиша формуляра за данѣка върху дохода. Данѣкътъ възлиза сега на 1 шилингъ за единъ доходъ отъ 20 шилинга, но този данѣкъ вѣрва се, че наскоро ще се покачи. Азъ стояхъ въ неополненого си бюрѣ — възлѣщата струватъ сега 220 шилинга тонътъ и си припомнихъ за хубавия си кожухъ, който бѣхъ го продадалъ прѣди двѣ години на единъ работникъ. Днешниятъ бюлетинъ на генералния штабъ съобщава, че сж потънали три парахода и че, германцитъ сж пробили фронга въ Франция.

ZUR LAGE
Vorschläge an Rumänien

Man erfährt aus diplomatischer Quelle, dass unmittelbar vor Ausbruch der serbischen Katastrophe die Ententemächte, ausschliesslich Russland, den Versuch gemacht haben sollen, Rumänien zu gewinnen, indem sie ihm nicht nur die Bukowina und Transylvanien, sondern auch weitergehende Vergünstigungen versprochen.

Nach Ablauf von drei Tagen hat Rumänien eine abschlägige Antwort gegeben. Es ist dabei hervorgehoben worden, dass die allgemeine militärische Lage sehr ungünstig für jegliches Einwirken rumänischerseits zu Gunsten der Zentralmächte sei; dass Rumänien keinen Anspruch auf die dargebotenen Ländergebiete hat und sich gegen Bulgarien nicht einlassen will, weil dadurch die höchsten Interessen des Staates in Gefahr gebracht werden würden.

Seit dieser Zeit sind seitens der Ententemächte keine weiteren Vorschläge an Rumänien gemacht worden, weil dieselben keine Hoffnung auf Erfolg haben. Nachdem sie so freigebig waren um Serbien zu retten, können sie doch nichts mehr anbieten, was in der Lage wäre, einen neuen Streiter an ihrer Seite zu stellen.

In den Kreisen der Entente herrscht nun die Meinung, dass Rumänien die günstigsten Augenblicke verpasst hat, sich ihnen anzuschliessen und wird wohl bis zum Ende des Krieges ihre Neutralität bewahren wollen.

Bukarest, den 26. Febr. 1916.

Das Kriegsministerium ord-

Вѣстникъ „Дейли Нюзъ“ натяква, че отъ мѣсци това е най-умѣренъ бюлетинъ и, че това напълно оправдава нашата надежда за скорошна побѣда. Азъ бѣхъ извънредно радостенъ за тия тъй приятни новини.

18 МАРТЪ. Днесъ за парламента бѣ единъ знаменитъ день. Асквитъ и Балфуртъ, говориха, а държавния секретаръ на военното министерство чете експозе въ разстояние на 5 минути отъ една смачкана хартия, и обясни сегашното положение безъ, обаче, да ни каже същинското съдържание. Двѣтъ интерелации, които потвърждаватъ, че въ Англия имало по вече отъ 20 способни работни хора (сж станали за присмѣха на хората. Слѣдъ това се направиха нѣколко глупави прѣдложения за защита отъ целелинитъ, за което ржководителитъ на въздушнитъ борби обясниха, че всичко е наредено и, че целелинитъ не биха били въ положение да ни причинятъ повече отъ 100 жертви на день.

7 АПРИЛЪ. Азъ се събуждамъ къмъ полунощъ отъ единъ ужасенъ шумъ. Кжщитъ ни трептѣха отъ силната бомбардировка. Ние се скрихме въ зимника гдѣто прѣкарахме денѣтъ и нощта. Това бѣха нови на падения на целелинитъ.

Понеже цензурата забрани всичко написано не мога да продължа дневника си.

nete folgendes an: Alle Kaufleute sind verpflichtet, ihren Besitz an Schuh-, Eisen-, Metall- und Getreidewaren anzuzeigen. Man behauptet, dass das Ministerium die genannten Waren requirieren wird. Das Volk sei darüber besorgt und die Zeitungen protestieren gegen solche Massregeln.

Bukarest, den 26. Febr. 1916.

Die „Berliner Zeitungen“ teilen mit, dass ein englischer höherer Offizier mit der Mission betraut wurde, einen russischen Angriffsplan für die bessarabische Front anzuarbeiten. Nach längerem Studium der Front entsagte er der Mission und verwies an andere Fronten um bessere Erfolge zu erzielen.

Von Ende November bis heute verloren die Russen an dieser Front 100 000 Mann, während Oesterreich-Ungarn nur 20 000 Mann Verluste hatten.

Die Entente verbreitet die Nachricht dass die Oesterreich-Ungarn bei Czernowitz von den Russen hart bedroht werden, was aber von der Wahrheit weit entfernt ist. Die Russen werden nie in diese Front eindringen, trotz ihren grossen Anstrengungen.

Neue russ. Angriffspläne
an der bessarabischen Front.

Die Russen benutzten die vergangene Woche an der bessarabischen und ostgalizischen Front an mehreren Punkten zu Artilleriearbeit und starken Aufklärungsunternehmungen. All dies deutet auf neue Angriffspläne hin, ohne dass es bisher zu grösseren Aktionen gekommen wäre. So wie in den Abschnitten weiter nördlich auch grössere Kräfte aufeinander stiessen, erlitten die Russen in allen diesen aus den österreichisch-ungarischen amtliche Berichten bekannten Kämpfen Niederlagen und konnten auf keinem Frontteil Raum gewinnen.

Die Meldung Griechenlands über die Wegnahme der griechischen Eisenbahnliesen durch die Ententemächte hat sehr erregt. Die politischen Kreise verfolgen mit Interesse die Massnahmen der Entente und hoffen, dass Griechenland deshalb seine Neutralität nicht aufgeben wird. Die Zeitungen schreiben über die Rede eines Mitgliedes der griechischen Legation: Die Brutalität der Entente wird keinen Erfolg haben, weil Griechenland gut orientiert ist und an seine Neutralität festhält. Die Anglo-Franzosen werden doch wieder zurückkehren, woher sie kamen, sagte ein griechischer Diplomat. Die Freundschaft der Bulgaren ist für uns sehr wertvoll, da sie auch nach dem Kriege bestehen bleibt.

In Zürich wurde eine grosse Friedensversammlung abgehalten. Der Professor der Züricher Universität Herr Ragatz eröffnete die Versammlung und sagte unter anderm, er wünsche einen schnellen und günstigen Frieden. Nach ihm sprach Ewans in englischer Sprache und Herr Lochner in deutscher Sprache. Diese Herren besprachen die

Vorteile eines schnellen Friedens und betonten dass die Schweiz und Amerika für die Verwirklichung die Ziele beizutragen.

Das Milanoer Kriegsgericht untersuchte den Prozess gegen die sozialdemokratischen Parteiführer Kjuarti, Lanzoni, Feradi und viele andere, weil sie Friedensproklamationen verteilt haben, die zu einer Versammlung im Zimerwald auffordern. Clemenceau wurde von einem Abgeordneten erklärt, dass Poencaré eine schlimme Veränderung im französischen Parlament erwartet. Clemenceau bezeichnet die Uneinigkeit im Parlament als sehr ernst.

Die unentschlossene Haltung Rumäniens wird nicht mehr lange dauern. Rumäniens Politik ist abhängig von der Lage der kriegführenden Mächte.

Die Vorgänge bei Saloniki in Bessarabien und der Bukowina werden der rumänischen Politik die Richtung zeigen.

Man nimmt an, dass, wenn Margilemon an die Stelle Bratianus tritt, eine ententefreundliche Politik zu erwarten ist.

Nach Ausserungen des Ministers Ssasonow ist man in Petrograd sehr beunruhigt über die Haltung Rumäniens und erwarten mit Ungeduld eine Entscheidung.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 27. Februar.
New-York, 26. Febr. 1916.

Amtliche Persönlichkeiten des Staatsdepartements sind befremdet über die Verzögerung der englischen Antwort auf die letzten amerikanischen Noten betreffend das Gesetz über den Handel mit dem Feind und über die Beschlagnahme von Postsäcken.

Westl. Kriegsschauplatz.

Berlin, den 27. Febr. 1916.

Grosses Hauptquartier:

Wie nachträglich gemeldet wurde, ist in der Nacht vom 25. Februar der Vorstoss einer englischen Abteilung abgewiesen worden westlich von Armentieres. In der Champagne griffen die Franzosen südlich von St. Marie Apy die am 12. Februar von uns genommenen Stellungen an, es gelang ihnen, in den ersten Graben in einer Breite von 250 Metern einzudringen. Oestlich der Maas wurden in Anwesenheit Seiner Majestät des Kaisers und Königs an der Kampffront bedeutende Fortschritte gemacht. Die tapferen Truppen erkämpften sich den Besitz der Höhe südwestlich Laveumont, des Dorfes Laveumont und der östlich davon liegenden Befestigungsgruppen. Im alten Dränge nach vorwärts stiess das Brandenburgische 24. Regiment bis zur Panzerfestung Douaumont und zum Dorf durch, die sie mit stürmender Hand nahmen. In der Woevre-Ebene brach der feindliche Widerstand auf der ganzen Front bis in die Gegend von Marcheville (südlich der Nationalstrasse Paris-Metz) zusammen. Unsere Truppen folgen dem weichenden Geener

dicht auf den Fersen. Die erichtete Wegnahme des Dorfes Camp-Neuville darf auf einer irrthümlichen Meldung ruhen.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Ausser erfolgreichen Gefechten unserer Vorposten nichts zu berichten.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Keine besondern Ereignisse.

Berlin, den 27. Februar 1916.

Ueber den Verlauf der Gefechte vor Verdun während der letzten Tage melden die Korrespondenten von der Front. Am 21. Februar morgens begann der Frontabschnitt Conesbetay-Flabasville-Bevant-Azannes mit heftigem Feuer seitens der deutschen Artillerie. Flieger verhinderten feindliche Flugzeuge über die deutsche Front zu fliegen und die deutschen Bewegungen zu beobachten. Nachmittags drang deutsche Infanterie vor. Der Wald, der von den Franzosen mit Stacheldraht zu einem einzigen kolossalen Hindernis ausgebaut worden war, das aber von der deutschen Artillerie zersplittert wurde: Dieser Wald war Abends 8 Uhr vollständig in unserer Hand. Am 22. Februar morgens ergab sich eine französische Abteilung. An diesem Tage fand ebenso, wie tags zuvor, ein Infanterieangriff statt; Nachmittags nach einem Angriff von einer halben Stunde war das Dorf Laumond in deutscher Hand.

Die deutsche Artillerie legte ihr Feuer hinter die französische Abteilung. Am 24. Febr. wurde das Dorf Brabant und die Brabantstellung genommen; unsere Verluste waren dank der vorzüglichen Artillerievorbereitung sehr gering. Am 25. wurde der Wald von der deutschen Infanterie fast ohne Verluste genommen. Die Beute ist noch nicht gezählt.

Athen, den 27. Februar 1916.

Griechische Zeitungen melden: 3000 Serben sind auf den Rückzug nach Valona.

Lissabon, den 26. Februar 1916.

Die Regierung verfügte die Beschlagnahme sämtlicher deutschen in Portugal befindlichen Schiffe. Die Zahl beträgt 35. Bestandaufnahme und Entladung sind ohne Zwischenfall vor sich gegangen. Eine portugiesische Schiffsdivision nahm vor Beschlagnahme der Schiffe Stellung, um etwaigem Widerstand zu begegnen. Auf den beschlagnahmten Schiffen wurde die portugiesische Flagge gehisst. Das an Bord befindliche deutsche Personal wurde ausgeschifft. Darauf gab der Kreuzer Vasco de Gama 21 Schüsse ab.

Die Regierung erklärte, dass es sich nicht um eine kriegerische Tat handle, sondern um eine im öffentlichen Interesse liegende Massnahme. Den Besitzern der Schiffe sind alle Garantien zugesichert.

„МАЛКА ПЕЧАЛБА“

Галантарийския магазин не е повишил цъннитъ на вратовръзките, якитъ, ризитъ и всички други стоки.

Тичайте всички при 4—0

„МАЛКА ПЕЧАЛБА“

Печат. „Зора“ — Варна.

Разни телеграми.

СОФИЯ, 13 фев. Съвденията, които се получават тукъ макаръ и не още официално потвърдени, говорятъ, че германските войски са предприели настъпление по цялния французки фронтъ. На много места французитъ сж били принудени да отстъпятъ прѣдъ силния напоръ на германскитъ настъпвающы войски.

СОФИЯ, 13 фев. Известията за падането на централната частъ на крепостта Вердюнь не бѣ голѣма изненада за официалнитъ кръгове. Военнитъ както и близки лица очакваха тоя успѣхъ въ близко бъдеще, което и днешниятъ телеграфъ потвърди това.

Близки до м-ръ прѣдседателя, лица се изказватъ, че той очаква да се развиятъ голѣми събития на западния фронтъ.

Той се изказалъ въ близкѣ кръгове, че съюзътъ е прѣдъ велики дѣла. Оржжето ще запише нови страници въ историята съ побѣди надъ противникитъ.

БУКУРЕЩЪ, 13 фев. Въстаницитъ съобщаватъ, че руски аероплани сж лѣтели надъ ромжиска територия по течението на Дунава, по направление Силистра-Тутраканъ сѣ разузнавателна цѣль.

На 10 т. м. се е състоялъ министерски съветъ въ двореца въ Синая.

Присъствували сж всички м-ри, съ изключение на м-ра на търговията и м-ра на правосъдието. Участвували сж и нѣколко души генерали, но имената не имъ се съобщаватъ въ в-цѣтъ.

Западень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 13 фев. Германска главна квартира. Прѣзъ нощта срѣщу 12 февруари единъ опитъ на англичанитъ при Армантиеръ, да напреднатъ, биде осуетенъ.

Въ Шампанъ, французитъ атакуваха заетитъ отъ насъ на 1 февруари тѣхни позиции при Мори Апи и можаха да достигнатъ първитъ окопи на една ширина отъ 200 м.

Източно отъ р. Маазъ, съ присъството на Кагзера, бидоха постигнати значителни успѣхи.

Храбритъ войски завѣзха селото Ловемонъ, юзо западнитъ височини при селото и намиращитъ се на изтокъ укрѣпителни групи.

Увлѣченъ въ атака напредъ, бранденбургскитъ 24 пѣхотенъ полкъ, достигна бронираната крепостъ Домо, която биде взета.

Въ долината на р. Вьовръ, съпротивата на неприятеля по цялния фронтъ чакъ до околността на Маршвий, биде сломена. Нашитъ войски прѣслѣдватъ отстъпленията на неприятелътъ по петитѣ.

БЕРЛИНЪ, 13 фев. Върху развитията на сраженията при Вердюнь, въ последнитъ дни воен. кореспонденти отъ фронта съобщаватъ: На 21 февруари сутринта бидоха започнати сраженията по

фронта Каизберай-Флабий. Деванъ Арцанъ, съ силень огънь отъ страна на германската артилерия. Нашитъ въздухоплаватели попрѣчиха на французскитъ да хвърчатъ върху нашитъ позиции, и да наблюдаватъ нашитъ движения. Слѣдъ обѣдъ германската артилерия се промѣнна напредъ. Гората лежаща прѣдъ французкия фронтъ и прѣобърната отъ французитъ въ една голѣма крепостъ, бѣ вечерята нѣмъ 9 часа изцѣло въ наши рѣцѣ.

На 9 фев. утрѣта се прѣдаде едно французско отѣление. На сжщата дата както и прѣзъ миналия дѣнь бидоха предприети нѣколко атаки, а слѣдъ обѣдъ, слѣдъ единъ шурмъ отъ половинъ часъ селото Ломанъ, падна въ германски рѣцѣ.

На 11 февруарий биде взето селото Брабанъ и неговитъ позиции. Нашитъ загуби на първо мѣсто бѣха малки, поради отличното дѣйствие на артилерията. Трофеитъ които взѣхме не сж прѣбрсени още.

По източния фронтъ освѣнъ успѣшни стѣлкновения на нашитъ прѣдни, постове нищо за отбѣлъзване.

На балкана положението е непромѣнено.

БУКУРЕЩЪ, 13 фев. Въстаницитъ съобщаватъ, че спорѣдъ едно съобщение на в. „Танъ“ французката авиатика слѣдъ 11 дневна разузнавателна служба да открие неприятелската артилерия, която дѣйствува срѣщу крепостта Вердюнь най-послѣ успѣли да донесе, че неприятеля обстрѣлва Вердюнь, отъ едно разстояние отъ 30 — км.

Слѣдователно свършва вѣстника германската тѣхника е изобретила нови оръдия дългобойни, но не отъ голѣмъ калибръ.

АТИНА, 13 Февр. В-цѣтъ съобщаватъ, че българитъ сж плѣнили въ последнитъ сражения прѣдъ Дурацо 800 души италиански войници и 17 офицера. Настѣплението на българитъ продължава. Авангарднитъ български войски сж на 5 км. отъ града. Снаряди отъ артилерията падатъ въ града.

ЛУГАНО, 13 Испански в-ци коменифрантъ пристигането на парахода Вестбърнъ въ Сан-та-Круцъ, на борда на който германскитъ моряци водѣха 200 английски пленници.

АТИНА, 13 фев. Гръцки в-ци съобщаватъ, че 3000 сѣрби се отеглятъ къмъ Валона.

ЛУГАНО, 23 февр. Италианскитъ в-ци твърдятъ, че има нагледъ за спѣшното защитване на Домо понеже французката артилерия има прѣвзвходщи позиции.

Мѣстна хроника

МОЛЕБЕНА

който бѣ опрѣдѣленъ да стане по случай рождения дѣнь на Н. В. Царя, днесъ прѣдъ казармитъ на площада, поради лошото врѣме се извърши въ катедралната църква, Успѣи. Прѣсв. Богородици.

Присъствуваха всички г-да офицери, началника на укрѣп. пунктъ генер. Янковъ, консулското тѣло, оржжияния управител Д-ръ Т. Боевъ, учащата се младежъ

множество граждани и едно отѣлѣние войска.

Парада който, бѣше прѣдъназначенъ да стане днесъ прѣдъ казармитъ както и ниритъ, ако врѣмето слѣдъ обѣдъ не се поправи се отлагатъ 19 т. м.

ДНЕСЪ по случай рождения дѣнь на Царя на България, въ офицерското събрание бѣ даденъ обѣдъ, на който присѣствуваха всички г-да офицери, български и германски. Обѣда продължи до 2 1/2 часа слѣдъ обѣдъ.

Държани бѣха тостове за случая, които бѣха съпровождани съ бурни аплодисменти и „Ура“.

Курсове за самарянки.

Желающитъ дами да взематъ участие въ курса за самарянки се умоляватъ да подадатъ заявление до Прѣдседателя на Д-вото „Самарянка“ — Варненски Клонъ, съ слѣднитъ свѣдения: 1 Име и прѣзиме; 2) Адресъ; улица, № и участъкъ; Дата на рождения дѣнь; 4) Мѣсторождение; село, градъ, околия и окръгъ; 5) Възроизповѣдание; 6) Гражданско положение (при родители, самостоятелно занятие) и 7) Образованіе) зващршени класове.

Приематъ се само български поданици, здрави, най-малко съ III. класно образование, възраст между 18—45 год. За тѣзи отъ 18 до 24 години е необходимо разрѣшението на родителитъ.

Слѣдъ свършването на курса, самарянката се задѣлжава, че ще биде на разположение на дружеството на санитарна служба въ мирно и военно врѣме, когато биде повикана.

Заявленията ще се приематъ ежедневно до 15 т. м. включително въ дома на г-жа М. Киселова, прѣдседател на дружеството, улица „Любенова“ № 1 (до мажката гимназия) отъ 1—3 часа слѣдъ обѣдъ.

НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Пожертвования

за Червен. кръстъ, Варн. клонъ:

Българското Д-во Червенъ Кръстъ, Варненски клонъ, изказва благодарности на слѣдующитъ Госпожи, Госпожи и Господа, за щедритъ имъ пожертвования за раненитъ и болни войници.

Куожджиева 1 риза, 1 б. гащи и 1 ч. чорапи, Гинева 2 лв. Ивановъ 5. лв. Костова 1 риза и 1 панталонъ К. Петрова 2 кърпи за нощъ Марчева 2 ризи 2 фланели, 2 б. гащи, 2 ч. чоради, 2 кълафа за възглавници и 2 кърпи за лице Х. Стоянова 7 ч. чорапи и 2 колѣна Цанева 1 риза и 2 фланели Ст. Тодорова 1 риза, 1 б. гащи, 1 кърпа и 1 кърпичка Йокимовъ 0.30 Т. Лолова 2 лв. М. Апостолова 2 лв. Ю. Юрдановъ 1 фланела и 1 б. гащи Ст. Георгиева 2 ризи и 1 б. гащи К. Захариевъ 1 лв. М. Захариевъ 1 лв. Д. Димитровъ 1 лв. Николови 2 кърпи за лице Янева 5 лв. С. Стефановъ 1 кърпа за лице Атинова 1 лв. Сапунджиева 6 кърпи за лице и 2 лв. Л. Димитровъ 1 лв. Н. Николова 1 лв. А. Георгиева 1 лв. Гайкова 0.40 лв. Филова 10 лв. Калжчева 1 лв. С. Докторовъ 1 риза 1 б. гащи А. Яковъ 5 лв. Малева 1 риза и 1 кърпичка Д-ръ Бочева 2 фланели Полк. Попова 2 ризи и 1 кърпа за лице М. Пенева 5 лв. М. Кировъ 1 риза и 1 б. гащи М. Мсркова 1 риза и 1 б. гащи Панатинио 1 макара Т. Иванова 1 кърпа за нощъ Евтимия 1 кърпа за нощъ С. х. Димитрова 1 бѣли гащи М. Николова 1 б. гащи и 1 лв. Р. Василевъ 0.50 лв. И. Паскалева 1 кърпа за лице Г. Тодорова 0.50 лв. И. Василевъ 0.40 лв. П. Минева 1 кърпа за лице Д. Димитрова 1 кър. за лице Константинъ 0.50 лв. К. Коларова 1 лв. Г. Костантиновъ 1 лв. М. Трояновъ 5 лв.